

han ansøger om at faae den ham saaledes fornødne Indfødsret, og det kan ikke, forekommer det mig, siges at være nogen Omgaaen af Loven, da han jo for de Autoriteter, der kjende ham og kunne sætte os i Kundskab om ham, maa bevise sig at være kvalificeret til at faae Indfødsret. — Angaaende den oftere omtalte Gouvernante kan jeg henholde mig til tidligere Ytringer af andre ærede Medlemmer og navnlig af den høitærede Indenrigsminister. Jeg vil kun tillade mig at bemærke, at det dog synes at være naturligt, at vedkommende Dame i sin Stilling kan have haft visse oeconomicke Grunde til sin Ansøgning, saaledes som hun ogsaa har nævnt, uden at det paa nogen Maade behøver at være Afgang til Kloster og privilegerede Stiftelser, som hun har tænkt paa at ville søge; det kan jo være, at hun kun har næret et rimeligt Ønske om at blive naturaliseret her i Landet, for derved i det Hele taget at erholde Afgang til eller kjendes værdig til i paakommende Tilfælde at erhverve en saadan Understøttelse, som man ellers muligt kun vilde lade tilflyde Indføde. Det er af det ærede Udvalg fremhævet, at det er den første Kvinde, der søger Indfødsret i Danmark; jeg idetmindste troer nu, at, hvis danske Damer ogsaa havde Sæde paa Thinge, saa vilde de ikke tage i Betænkning i dette Øieblik at votere den første Kvinde, der har ansøgt derom, Indfødsret.

Ordføreren: Jeg skal skjænke det ærede Medlem, der nu havde Ordet, Gouvernanten. Jeg skal heller ikke opholde mig ved hans Forsvar for den, der vil have Indfødsret, fordi han ikke har den simple Qualification til at blive Næringsbruger i Landet. Jeg har ikke sagt, at han vilde omgaae Næringsloven, men jeg har sagt, at den lovgivende Magt vilde omgaae sin egen Lov, hvis den først sagde, at man behøvede enten Indfødsret eller 5 Mars Ophold i Landet for at faae Borgerskab, og derpaa sagde: Men da Du ikke har disse 5 Mars Ophold at støtte Dig til, saa give vi Dig Indfødsret. Om Nr. 7, Manden fra Thisted, skal jeg heller ikke sige Andet, end at, hvis vi havde villet opholde Sagen med yderligere Undersøggelser om hans Forhold,

saa maatte vi enten have støttet os til yderligere Udtalelser, tilveiebragte gjennem Private, eller ogsaa maatte vi have søgt Sagen ophyst ved Thingsvidner, men det ansaae vi os ikke berettigede til. Jeg troer imidlertid, hvis jeg skal skjønne om Stemningen her i Salen, saavidt som jeg kan det efter de fleste Udtalelser, at man vil finde, at det indeholder tilstrækkelig Grund til at suspendere den Gave, som denne Mand søger, at der foreligger en saadan Udtalelse om ham som den, der foreligger fra 4 agtværdige Borgere, hvoraf den ene er Stedets Sognepræst, og dertil endvidere kommer den Formodning, at Vedkommende har begaaet flere Lovovertrædelser, og det ved Vidnesbyrd fra Magistraten, som den ærede sidste Taler selv hentydede til som noget Vigtigt, er konstateret, at han tidligere har begaaet een Lovovertrædelse, hvilket dog taler grumme lidet til anbefaling for ham. Jeg skal ikke forlænge Debatten om de to Nordmænd; jeg troer at være saaledes kjendt, at Ingen tvivler om, at jeg i høieste Grad deler baade Følelsen for Nordmændene som dem, der staae os nærmest, og som vore, jeg vil ikke sige Halvsøffende, men som Fuldsøffende, og at jeg i høieste Grad nærer Sympathi for Alle, der gjøre Opoffrelser for Danmark; men jeg har troet, at man i det foreliggende Tilfælde maatte anstille en særlig Overveielse, om der forelaa Tilstrækkeligt til at meddele Indfødsret, siden der nu engang ogsaa for Nordmænds Vedkommende skal være Spørgsmaal om at give dem Indfødsret som en anden Stats Underaatter, der ikke umiddelbart have den ved Fødselen; om det er godt, at dette er saa, derom taler jeg ikke; ogsaa jeg vilde ønske, at Forholdet aldrig var blevet saaledes, at Norske skulde søge Indfødsret her i Landet.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget,

at Nr. 7. Johann Wilhelm Ludvig Bohnestedt udgaaer af Lovndkastet.

vedtoges med 25 Stemmer mod 11, idet Formanden derhos bemærkede, at der vel kunde